A°. 1832. N°. 27.

SURINAAMSCHE COURANT.

JE MAINTIENDRAI

DINGSDAG, DEN 3 APRIL.

Publicatie.

DE GOUVERNEUR GENERAAL ad interim IN RADE.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo bij art. 15 van het *Reglement op de manumissie van Slaven in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen*, goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van 23 October 1831, n°. 83, gepromulgeerd en in werking gebragt bij Publicatie van den Gouverneur Generaal *a. i.* der Nederlandsche West-Indische Bezittingen van 23/24 Maart ll. (Gouvernements-Blad van dit Jaar, n°. 2), onder anderen is bepaald, dat de aanzoeken, tot het verleenen van manumissie, zullen moeten vergezeld gaan van » een bewijs, dat door den aanzoeker, in » de generale geldkamer der Kolonie, is » gestort eene som van *Drie* tot *Vijf Honderd* gulden (*ƒ*300 *ad ƒ*500), of wel » van eene, ten bedrage dier som, ge» stelde personele en door de collegie, » welke in de Kolonien met het werk der » manumissie belast zijn, goedgekeurde » borgtogt, welk een en ander, ter cautie » zal verstrekken voor de openbare schat» kist, dat dezelve te eeniger tijd geen » schade of winstderving door de verlang» de manumissie zal komen te lijden," aan de verpligting van het indienen van welk bewijs, volgens den inhoud van het aangehaald 15 artikel, § 1, alleen ontheven zijn de *Curators ad hoc*.

ZOO IS HET, dat Wij de toepassing en uitvoering van bovenstaande bepaling willende regelen, hebben goedgevonden en verstaan, vast te stellen, zoo als geschiedt bij deze:

ARTIKEL 1.

Het bedrag der som, welke ter voldoening aan art. 15, § 1, van het *Reglement op de manumissie van Slaven*, door den aanzoeker in de generale geldkamer der onderscheidene Nederlandsche West-Indische Kolonien zal moeten worden gestort, of waarvoor voldoende personele borgtogt zal moeten worden gesteld, zal zijn als volgt:

a. Voor Slaven-kinderen van Twaalf jaren, en daar beneden, *Drie Honderd* gulden (*ƒ*300.)

b. Voor Slaven van boven de Twaalf jaren, tot en met Veertig jaren oud, *Vijf Honderd* gulden (*ƒ*500.)

c. Voor Slaven boven de Veertig jaren oud, *Vier Honderd* gulden (*ƒ*400.)

ART. 2.

De aanzoeker die gebruikt zal willen maken van de bevoegdheid, om in plaats van de te storten som, eene personele borgtogt te stellen, zal gehouden en verpligt zijn bij het in te dienen request om manumissie, niet minder dan twee personen als borgen aan te bieden, welke als burgers in de Burger-registers der respective Kolonien zullen moeten zijn ingeschreven.

Deze voorgestelde borgen goedgekeurd wordende, zal daarvan eene notariëele acte moeten worden opgemaakt, overeenkomstig het hier achter volgend formulier, waarvan de *grosse* ter respectieve Secretarijen zal moeten zijn ingeleverd, voor en aleer de advertentien, vermeld in art. 16 van het onderwerpelijk reglement der Slaven, zullen vermogen plaats te vinden.

De aangebodene borgen, of een van dezelve, niet goedgekeurd wordende, zal het verzoek om manumissie worden gehouden buiten verdere deliberatie, tot tijd en wijle, dat, *of* door de aanzoeker eene andere borgtogt, *ten genoege* van de collegien, die met het werk der manumissie belast zijn, zal zijn aangeboden, *of* door denzelven de vereischte som in de generale geldkamer gestort zijn zal.

ART. 3.

De bepaling, voorkomende in de twee voorgaande artikelen, zullen in werking komen te *Suriname*, op den 1sten April aanstaande, en in de Nederlandsche W. I. Eilanden, respectivelijk op den dag, waarop in elk derzelver het meer aangehaald reglement op de manumissie der Slaven zal worden gepubliceerd en afgekondigd.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd in de Raadsvergadering, gehouden alhier aan *Paramaribo*, den 27sten Maart 1832, het negentiende Jaar van Zijner Majesteits Regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter ordonnantie van den Gouverneur Generaal *ad int.* in Rade,

De Algemeene Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

FORMULIER DER TE STELLEN BORGTOGT.

Op heden den . . . .

Compareerden voor mij . . . . . . en na te noemen Getuigen . . . . (*in te vullen de namen der borgen*) . . . wonende te . . . . ingeschreven in de Burger-register der Kolonie . . . . , volgens de daarvan aan mij . . . . vertooonde bewijzen, afgegeven in dd. . . . . . onder No. . . zijnde de Comparanten aan mij . . . . bekend.

Te kennen gevende:

Dat HENDRIK VAN RAALTE, zich bij requeste heeft vervoegd aan . . . . . met verzoek om te mogen verkrijgen Brieven van Manumissie, voor den hem in eigendom aankomenden slaaf, genaamd KWAKOE, zullende naar opgaaf van den eigenaar oud zijn . . jaren; dat gezegde HENDRIK VAN RAALTE, gebruik makende van de bevoegdheid bij art. 15, § 1, van het *Reglement op de manumissie der Slaven in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen*, goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van 23 October 1831, n°. 83, alhier gepubliceerd den . . . . . . aan den aanzoeker om Brieven van Manumissie toegekend, om, in plaats van de in de generale geldkamer te storten som, eene personele borgtogt te stellen, ten genoege van het collegie met het werk der manumissie belast, bij het door hem ingediend request om manumissie voor den slaaf KWAKOE voornoemd, hen Comparanten, met hunne voorkennis en toestemming, als borgen heeft aangeboden tot alle zoodanige einden, als bij het aangehaalde 15 artikel, § 1, van het Reglement op de manumissie zijn bedoeld.

Dat met dit aanbod genoegen genomen zijnde, bij appointement van . . . . dd. . . . . No. . . . aan mij . . . . vertoond, zij Comparanten, mitsdien alsnu verlangen daaraan verder gevolg te geven, en de vereischte acte van borgtogt tot stand te brengen.

En verklaarde alzoo de Comparanten bij en door deze, zich te stellen tot borgen elk in solidum en voor het geheel, des dat de een betalende de ander zal zijn bevrijd, voor de som van *Vijf Honderd* gulden (*ƒ*500) als zijnde de voornoemde slaaf KWAKOE vallende onder de termen van § *b*, art. 1, der Publicatie van Gouverneur Generaal in Rade, dd. 27 Maart 1832, alhier gepubliceerd den . . . . . en mitsdien voor de ten zijnen behoeve te verkrijgen brieven van manumissie, eene borgtogt voor het boven opgenoemd bedrag van *Vijf Honderd* gulden (*ƒ* 500) vereischt.

En ten einde deze borgtogt overeenkomstig de bepaling van het aangehaald 15de artikel § 1 van het Reglement op de manumissie der slaven, zal kunnen verstrekken tot cautie voor de openbare schatkist, dat dezelve te eeniger tijd geene schade of winstderving door de verlangde manumissie van meergenoemden slaaf KWAKOE zal komen te lijden, zoo verklaarden de Comparanten, onder renuntiatie van alle benificien en middelen regtens, welke hun hiertegen te eeniger tijd mogten komen te stade, en mitsdien ook speciaal van de *benificien excussionis et divisionis*, waarvan de inhoud door mij aan de Comparanten is uitgelegd (*), zich te verbinden en te verpligten, gelijk zij zijn doende bij deze, om, wanneer meergenoemde zich thans nog in slavernij bevindende KWAKOE, nadat ten zijnen behoeve brieven van Vrijdom zullen zijn verleend, te eeniger tijd in zoodanigen behoeftigen toestand mogt geraken, dat hij, schoon geregtelijk uitgewonnen, niet in staat wordt bevonden de door hem verschuldigde belastingen of eenig gedeelte van dien te voldoen, of wel de verschuldigde belastingen van hem niet bij executie kunnen worden geïnd, of ook, dat hij ten laste van eenige erkende armeninrigting vervalt of ten koste van den Lande of der Gemeente voor korteren of langeren tijd in eenig Hospitaal is verpleegd, *in elk dier gevallen*, de bij deze acte als cautie voor de openbare schatkist aangewezene som van *Vijf Honderd* gulden (*ƒ*500), dadelijk en op de eerste aanmaning, van wege de publieke administratie, als eigen schuld in promptis te zullen opleggen en voldoen, om te strekken ten voordeele van de openbare schatkist.

Verbindende de Comparanten tot nakoming hiervan, hunne personen en goederen als naar regten, en voorts zich speciaal onderwerpende, in geval namelijk zij mogten blijven in gebreke, om, op de eerste aanmaning in de hierboven bedoelde gevallen, de som van *Vijf Honderd Gulden* (*ƒ*500) onverwijld in promptis op te leggen en te voldoen, aan uitwinning bij parate executie, even als zulks ten aanzien van belastingschuldigen gebruikelijk is; het al overeenkomstig art. 30 van het meeraangehaald *Reglement op de manumissie der Slaven in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen*.

Aldus gedaan en gepasseerd, enz.

Militair Bureau,

Den 1 *April* 1832.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal *ad int.* der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, is in de maand Maart ll., uit de dienstdoende Schutterij van *Paramaribo* EERVOL ontslag verleend aan de 1ste Luitenant C. J. P. VAN DEN HEUVEL, en aan de 2de Luitenant *à la suite*, E. REIJNS; zijnde de 2de Luitenant J. C. MULLER AZN., van de Tweede Afdeeling der Schutterij voormeld, benoemd tot 1ste Luitenant bij gezegde Afdeling.

De Chef van den Staf,

R. H. ESSER.

(*) Indien de borg iemand is, die volgens de bestaande wetten van eenig speciaal benificie zoude jouisseren, bij voorbeeld gehuwde vrouwen, moet aan die benificien mede nominatim gerenuntieerd worden.

MENGELWERK.

DE LEGITIMITEIT VAN *LEOPOLD I*, KONING DER BELGEN.

Legitimiteit is het tooverwoord, waarmede de oude vorstelijke stamhuizen hun onveranderlijk en altoosdurend regt van regeren willen bewijzen. Of de troonbekleeders en hunne opvolgers weetnieten, of losbollen, of verkwisters, of geweldenaars zijn, gekken of slechten, dat doet er niet toe; als zij maar behooren tot het oude regerend geslacht, zijn zij niet te minder legitime vorsten, koningen en keizers, of hoe anders de opperhoofden van het volk mogen heeten. Volk en land zijn een erfelijk eigendom der gevestigde dijnastien, dat bij versterven van vader tot zoon, van broeder tot broeder of tot den naasten erfgenaam overgaat, en ook wel hier en daar bij gebrek van mannelijk oir tot het vrouwelijk geslacht. De eerste en eenigste vraag, bij vacature van den troon, is, wie de kroonprins of prinses van den bloede is, en die gaat er terstond op zitten, zonder verder te vragen naar persoonlijke hoedanigheden, naar geschiktheid of ongeschiktheid voor het bestuur. Het geboorteregt beslist enkel en alleen. En als dat in den haak is, dan is ook het gekroonde hoofd eene legitime Majesteit, al bezit het anders niets dat naar majesteit of vorstelijke verdiensten gelijkt. Het is daarom ook, dat de oppermagtigste en eigendunkelijkste beschermers, die anders van geene wetten en orde weten, zich op dat regt van troonsopvolging, of legitimiteit, wel het meest beroepen; want dit is de kortste en gemakkelijkste weg, om het gebrek van eigenwaardigheid en regeerkunde aan te vullen, of dezelve overtollig te maken.

Zoo lang men de volken dom en blind genoeg wist te houden, ging dat troon-beklimmen volgens erfelijk geboorteregt als eene van zelfheid ongehinderd zijnen gang, zonder de minste tegenspraak. De goede volken lieten de legitimiteit der aloude regeringsstammen niet alleen volkomen gelden, maar waren ook veeltijds afgodisch met dezelve ingenomen, geloovende, dat uit zulk vorstelijk bloed niet anders dan waarlijk groote verstandige en edele mannen konden voortkomen, tot regeren niet alleen geboren, maar ook boven alle anderen daarvoor het meest geschikt, schoon de ondervinding dit geloof tusschen beiden vaak op harde proeven stelde, en menigeen afvallig maakte.

In de laatste jaren, met de toenemende verlichting en beschaafdheid, heeft vooral die afvalligheid zich algemeener onder de natien verspreid. Velen begonnen hard te twijfelen, of geboorte wel ooit in eenig geslacht het regt tot de opperheerschappij kon wettigen, of vorstelijke deugden zich wel als goederen lieten overerven. Het begon hoe langer hoe meer in het oog te vallen, dat de levensgeschiedenissen der Bourbons, en van andere stamhuizen, waaruit elders de monarchen voortkwamen, naauwelijks konden monsteren tegen de levensgeschiedenissen van min aanzienlijke geslachten uit den burgerstand, wat het aantal van regtschapen en uitmuntende mannen betrof. Het begon hoe langer hoe meer in het oog te vallen, dat het meestal tien tegen een, of als de hoogste prijs uit de loterij mag gerekend worden, wanneer een HENDRIK IV of een JOZEF II uit de erflinie te voorschijn komt; of een volk langs dien weg een goed en groot vorst tot opperhoofd bekomt.

De legitime vorsten, die geene andere verdienste bezaten, dan dat zij van het oude regeringshuis afstamden, verloren gaande weg in de algemeene opinie meer en meer hunne achting en gezag, inzonderheid wanneer zij den dwingeland begonnen te spelen, in plaats van zich als beschermers van de volksregten en algemeene belangen te gedragen. Want de tijd is voorbij, dat men aan bloote titels en rangen, zelfs die van Koning en Keizer, eene uitsluitende waarde hecht, of met eene blinde onderdanigheid voor dezelve nederknielt. Bijkans in alle vakken, van den schoolonderwijzer af tot den hoogleeraar toe, wordt veel meer bekwaamheid geëischt, dan voorheen toen men scheen te gelooven, dat met het ambt de bekwaamheid kwam. Ook de regenten, en inzonderheid dezulken die aan het hoofd van een volk geplaatst zijn, moeten zelfs bij hun leven voor beschaafd publiek een veel strenger en openlijker examen ondergaan, dan in vroeger tijden, toen men dit examen alleen voor de nakomelingschap overliet. Tegenwoordig is het zoodanig gesteld, dat hij, die den schepter wil zwaaijen, en van zijn volk geëerd en bemind worden, wezenlijke bevoegdheid moet bezitten, om het met waardigheid te doen. Met den titel moet hij personele talenten en deugden vereenigen, die vertrouwen en achting inboezemen, of anders zal hij te vergeefs zich beroepen op zijne afkomst van vorstelijk bloed, of zijne legitimiteit.

En behalve dit, ligt de oorsprong dier ligitimiteit meestal in het duister, zoodat men bezwaarlijk kan ontdekken, hoe en wanneer de oude dijnastien aan het erfregt van landen en volken gekomen zijn. Meestal, waar het ontdekt kan worden, is een gelukkig veroveraar of geweldenaar de stamvader, die haar weinig tot eere strekt.

Meer weten wij van de nieuwe erfelijke troonen, die in onzen leeftijd zijn opgerigt, doch van welke ook weder velen reeds zijn verdwenen. De jongste van allen is die van LEOPOLD I, Koning der Belgen. Voor weinige maanden slechts is hij daarvoor uitgeroepen, en het koningschap erfelijk verklaard in zijn geheele nageslacht. Hoe wettig en wel dat alles is toegegaan, weten wij allen. Trouwens, om de legitimiteit van dat nieuwe regeringshuis in het helderste licht te stellen, en voor de late nakomelingschap onbetwistbaar te maken, mag het wel eenigzins naauwkeurig in de geschiedboeken aangeteekend worden. En misschien kan het volgende tot eene kleine bijdrage dienen.

Nadat de Belgen hunne roemruchtige omwenteling en hunne libertait door schitterende heldendaden voltooid hadden, was de vraag, welken regeringsvorm, eener zoo edele en dappere natie waardig, te verkiezen stond. De monarchale, werd eindelijk besloten. Maar nog moeijelijker, was de vraag, wien men de benijdenswaardige splinter-nieuwe kroon van een splinter-nieuw volk zou aanbieden. Geene adspiranten, (zekerlijk uit vrees van bij een zoo hoog verlicht volk een refus te zullen ondergaan) deden zich op; dan had men het oog op den eenen, dan op den anderen grooten man, tot dat eindelijk een' Franschen prins het zeldzame geluk te beurt viel, dat hem het aanbod gedaan werd. Maar (hetgeen nog zonderlinger was) de man bedankte voor de kroon van eene zoo uitstekende waarde. De Belgen en geheel *Europa* met hem stonden verbaasd over eene zoo onbegrijpelijke zelfverloochening en groote opoffering van eenen prins; schoon sommigen dachten dat er eene heimelijke en jaloersche staatkunde achter school, die het hem afried.

Hoe het zij, de Belgische troon bleef alsnog vacant, en de handen zaten nu niet weinig in het haar; want hij kon niet lang vacant blijven, zonder gevaar te loopen dat de geheele boedel in de war geraakte. Gelukkig was er in *Engeland* een hertog van Duitschen bloede, die wel eens gevlast had op den Engelschen troon, doch daarop geene hoop meer had. Deze had nu niets om handen, dan veel Engelsch geld te verteren; « dat kan hij dan hier doen, en dan hebben wij het magtige *Engeland* terstond, als vriend en bondgenoot, op de koop toe. Hij heeft wel voor de Grieksche kroon bedankt: maar *Griekenland* was ook zoo ver van huis. Hier bij ons, is hij digt bij zijne familie. De prins VAN SAXEN WEYMAR is zijn neef; dien kan hij dan ook nog eens gaan bezoeken of deze hem." Zoo sprak men te *Brussel*. En zoo gezegd gedaan. De beroeping wordt op hem uitgebragt; eene statelijke commissie stelde hem den beroepbrief ter hand, en, al zijn levensdagen! hij nam het aan. De vijf protocolmakers-bazen, die te *Londen* vergaderd waren, sanctioneerde de keuze; want de Belgen waren verpligt aan dat kollegie handopening te doen, en fiat te vragen. LEOPOLD kwan nu spoedig over, om van den Belgischen troon bezit te nemen. Overal werd hij met gejuich als Koning LEOPOLD I gehuldigd. — Maar helaas! (wat is aardsche grootheid!) in het midden van de feestelijke inhuldigings-vreugde, kwamen die dit en datsche Hollanders met magt op zetten, om eenige nog-onafgedane zaken te vereffenen. Het vreugdegejuich veranderde nu eensklaps in noodkreten. Men had gerekend op allerlei feestmalen en vreugdebedrijven; geheel niet op vechten, LEOPOLD ook niet. Had hij dat geweten, dan ware hij misschien nooit aan den vasten wal gekomen. « Is dat nu Koning wezen!" zal hij wel gedacht hebben. Maar hij hield zich groot. Wel verre van naar *Engeland* te vlugten, zag hij met koelbloedige onverschrokkenheid (schoon anderen zeggen, dat hij van schrik verstijfde) het verslaan en vlugten van zijne legers aan, LEOPOLD deed wat hij kon. Hij riep, zoo hard en luidt als hij mogt, de naburen te hulp; en deze hadden medelijden genoeg met den armen drommel, om nog juist van pas toe te schieten. De straks genoemde bazen hebben daarenboven hunne verdere bescherming beloofd. Hij was als LEOPOLD I Koning der Belgen verklaard, en zij zouden wel maken dat hij het bleef.

Als men dit alles op de keper beschouwt, is LEOPOLD I een zoo legitiem vorst als het wezen kan. Al zeggen anderen, dat hij door een hoop verachtelijke oproerlingen verkozen is en Koning van het land der rebellen; dat zijn maar praatjes. Hij is de legitieme stamvader van een nieuw koninklijk geslacht, waarop een LEOPOLD XVIII zich nog beroemen zal, als namelijk de Belgische troonsopvolging zich zoo verre uitstrekt, waaraan velen nog wel twijfelen willen.

ADVERTENTIEN.

N. L. BRAAM, Exploicteur bij den *Hove van Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie*, zal op Vrijdag den 6den April 1832, des morgens de klokke *negen* uren, ter Kastelenije van het *Hof van Civile en Criminele Justitie*, publick bij Executie verkoopen:

De verlatene Plantagie *NIEUW KUIJLENBURG*, gelegen binnen deze Kolonie, aan de rivier *Cottica*; — en den Grond *VOORZORG*, cum annex, gelegen in de *Vredenburger Kreek*, ter linkerhand in het opvaren tusschen de Plantagie *Harmonie* en het Strand; aankomende het Fonds van Negotiatie onder directie van den Heer J. M. FRAISINET, te *Amsterdam*. — Zijnde de Inventaris van gemeld Effect ter *visie* ten Kantore voormeld, berustende.

Paramaribo, *den* 30 *Maart* 1832.

VERKOOP BIJ EXECUTIE ten overstaan van den Griffier der *Regtbank van Kleine Zaken*, van de Slaven:

HENRIETTE, QUAKOE en FRANCINA; allen aankomende den Boedel SEPTEMBER van LUIJTJES.

Deze Executive Verkooping zal plaats vinden op Woensdag den 4den dezer, des voormiddags ten *Negen* uren, voor het lokaal van het *Hof van Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie*.

Het Proces-Verbaal van arrest, of in beslagneming ligt ter *visie*, ter Griffie van de Regtbank voormeld.

Paramaribo, *den* 2 *April* 1832.

De Deurwaarder bij de Regtbank van Kleine zaken, speciaal belast met de vervolgingen van nalatige Belastingschuldigen,

A. J. POLAK.

J. VAN GELDER HZ.

Zal op Dingsdag den 10 dezer, 's namiddags ten *vier* uren, door den Vendumeester *M. A. KEIJSER*, ten zijnen Pakhuize aan de *Waterkant*, doen verkoopen:

Zware Poolsche Haver in 3/z. vaten s. f. Jamaica Rum en Fransche Conjac in demijohns, London Particular Maderawijn, s. f. Sla-Olie, Broodsuiker, drooge Vruchten in kelders, gemaakte Rokken, Jassen, Buisjes, Broeken en Vesten, roode-, blaauwe- en groene Tafelkleedjes, Dames en Heeren Regenmantels, Glasgow Hangmatten, Glaswerk en diverse andere Goederen meer.

Hij verzoekt nogmaals zijne Debiteuren, om, tot voorkoming van onaangenaamheden, hun verschuldigde aantezuiveren, en zijne Crediteuren, zoo spoedig mogelijk het hunne te komen ontvangen.

Kapt. J. E. SCHNEEBEKE, voerende het Schip *Henriette*, zal den 15 dezer, zijn Brievenzak sluiten, en de reis naar *Amsterdam* aannemen.

Kapt. T. C. CLAUS, voerende het Nederlandsch Pink-Schip *de Zeemeeuw*, zal den 20sten dezer, zijn Brievenzak sluiten en de reis naar *Amsterdam* aannemen; — verzoekt aan Heeren Planters hunne Producten in tijds aan Boord te zenden.

Paramaribo, *den* 2 *April* 1832.

De ondergeteekende voornemens zijnde ten geleide zijner behuwd Zoonen J. G. J. en C. H. J. VROLIJK, voor eenen korten tijd de Kolonie te verlaten, verzoekt dengenen welke vorderingen ten zijnen laste mogen hebben, om betaling te zenden.

Paramaribo, *den* 2 *April* 1832.

D. SCHUURMAN.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.